

ΟΜΙΛΟΣ ΘΕΑΤΡΟΥ - ΕΘΝΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ «Το θέατρο στο Νέο Σχολείο»

Δημιουργία ψηφιακού αρχείου : Λέσχη Φωτογραφίας

Κυριακή, **19/6**

ώρα **20.30**
στην **αίθουσα εκδηλώσεων**
του 5ου Προτύπου Γυμνασίου Χαλκίδας

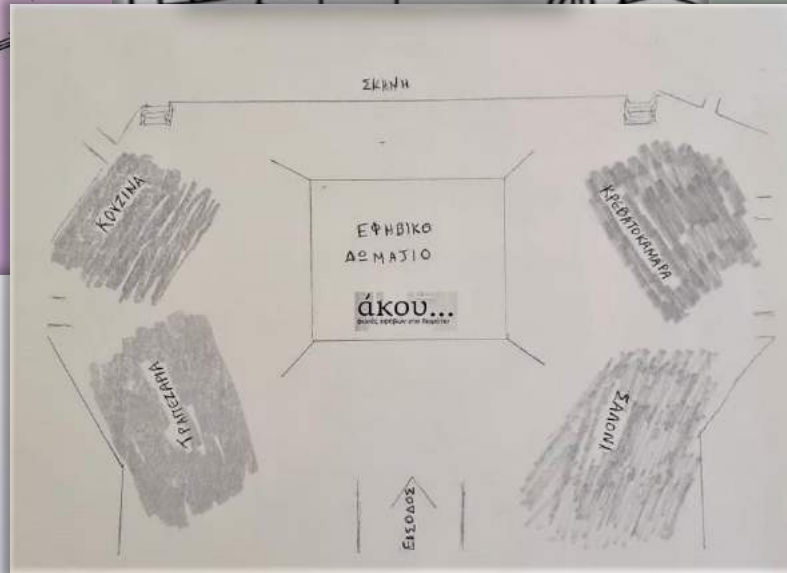
άκου...

φωνές εφήβων στο δωμάτιο

Μια παράσταση του ομίλου Θεάτρου του 5ου Προτύπου Γυμνασίου Χαλκίδας στα πλαίσια του προγράμματος "Το θέατρο στο Νέο Σχολείο" που υλοποιεί το Εθνικό Θέατρο. Κατά τη διάρκεια της παράστασης αυτοσχεδιάζει μικρό μουσικό σύνολο της λέσχης Μουσικής του σχολείου.

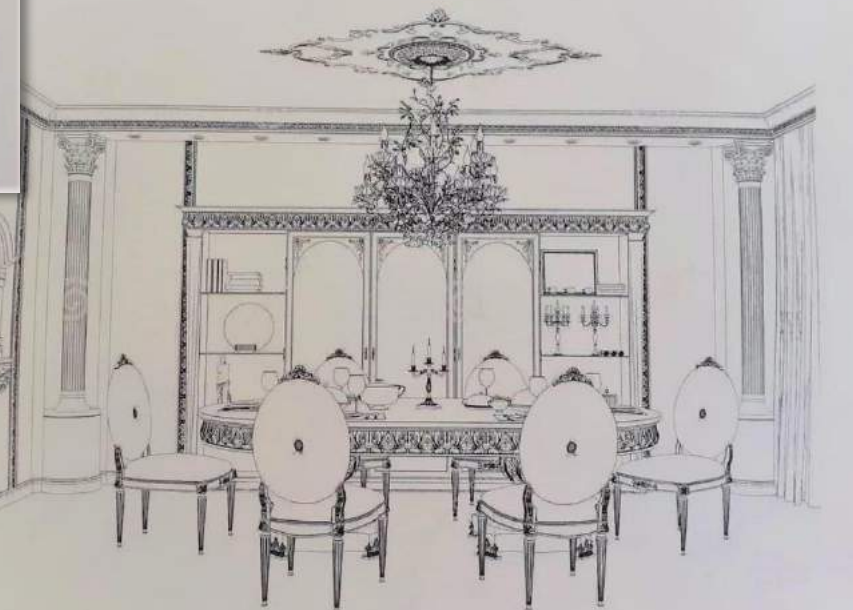
άκου...

φωνές

εφήβων

στο δωμάτιο

Επιλέξτε δωμάτιο και καθήστε...

Οδηγός μας για μία ακόμη χρονιά... η συνεργασία !!!
Εθνικό Θέατρο-Λέσχη Μουσικής-Λέσχη Φωτογραφίας

Το δωμάτιό μου...

είναι οι αδυναμίες
και οι φόβοι μου...
είναι τα θέλω μου...

είναι ο κόσμος μου, είναι οι
σκέψεις και τα όνειρά μου...

είναι τα γέλια και τα κλάματα μου...
είναι τα μυστικά μου...

είναι το ψάρι μου...
το μαξιλάρι μου...
το κάτω (απ' το χαλί) μου...
το έξω (απ' το παράθυρο) μου...

...είναι ο
χώρος μου,
είναι τα όριά
μου, είναι το
μέσα μου,
είμαι εγώ !!!

); «Αντίκρισα πάνω στο χαλί μία φωτογραφία μου. Από κάτω είχε υβριστικά σχόλια για το πρόσωπό μου...

Τότε ήταν που κατάλαβα πως είχα πέσει θύμα κακοποίησης...

Κανένα συναίσθημα...
ανοίγω το παράθυρο...
παίρνω λίγο αέρα...
δεν θα φύγει από το κεφάλι μου με τίποτα...

... δεν θέλω άλλα ψέματα...

«...τα ψάρια μου γυρόφερναν
μέσα στο ενυδρείο...»

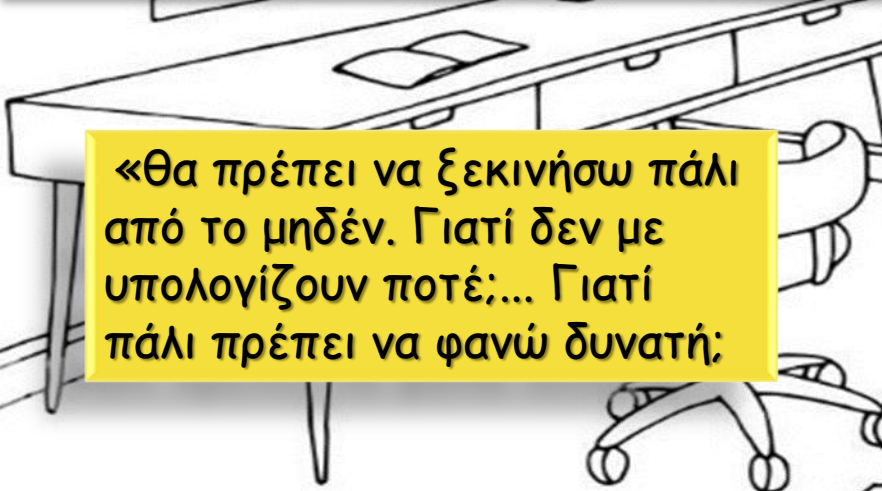
σκέφτομαι το νόημα
της ζωής...
πώς θα καταφέρω
αυτό που λέγεται
carpe diem;

Σκέφτομαι το πρώτο γράμμα της Ελένης της παιδικής μου φίλης.... Τώρα πια δεν μιλάμε...

... γιατί πάλι πρέπει να παραμείνω ψύχραιμη και να τα δεχτώ όλα χωρίς αντιρρήσεις; ...
ΠΟΤΕ
ΘΑ ΜΕ ΑΚΟΥΣΟΥΝ ΚΙ ΕΜΕΝΑ ΕΠΙΤΕΛΟΥΣ;;;

«Θα πρέπει να ξεκινήσω πάλι από το μηδέν. Γιατί δεν με υπολογίζουν ποτέ;... Γιατί πάλι πρέπει να φανώ δυνατή;

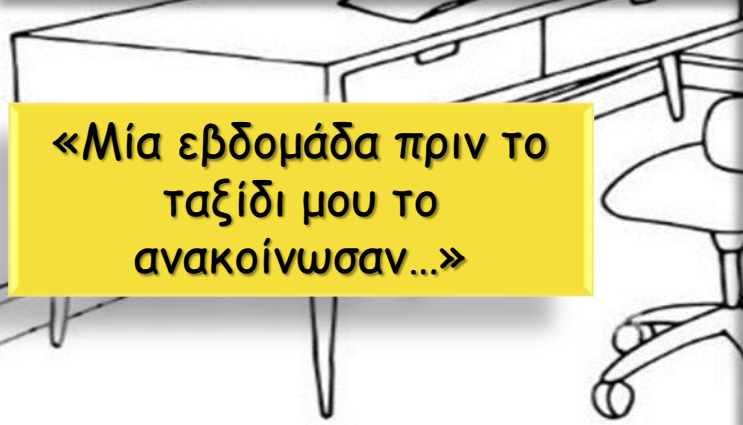

«Άνοιξα το παράθυρο για να
μπει το φως του σημερινού
λαμπερού ήλιου...»

« Δεν θέλω να μετακομίσω !!! »

«Μία εβδομάδα πριν το
ταξίδι μου το
ανακοίνωσαν...»

...περπατάω προς το δωμάτιο χωρίς κέφι, περπατάω με μια απάθεια...

...ξαφνικά εντοπίζω ένα γράμμα πάνω στο χαλί μου...

...τα χέρια μου τρέμουν... αναγνωρίζω το γραφικό χαρακτήρα του...

...το διαβάζω μέχρι τα μισά...

...καθώς δεν άντεχα άλλο...

Σώπα ο ένας, σώπα ο άλλος,
σώπα οι επάνω, σώπα οι κάτω,
Σώπα όλη η πολυκατοικία και όλο
το τετράγωνο...

«Σώπα, μη μιλάς»

Τα πρώτα λόγια που
άκουσα από παιδί.
Έκλαιγα, γέλαγα, έπαιζα,
μου λέγανε:
«Σώπα».

Κατάπιε τη γλώσσα
μας.
Στόμα έχουμε και μιλιά
δεν έχουμε.
Φτιάξαμε το σύλλογο
του «Σώπα».

Αχ ! Πόσο θα 'θελα να μιλήσω ο κερατάς.
Και δεν θα μιλάς,
Θα γίνεις φαφλατάς,
Θα σαλιαρίζεις αντί να μιλάς.
Κόψε τη γλώσσα σου, κόψ'την αμέσως.
Δεν έχεις περιθώρια.
Γίνε μουγκός.

...Γιατί νομίζω πως
θα 'ρθει η στιγμή
που δεν θα αντέξω
και θα ξεσπάσω
και δεν θα φοβηθώ
και θα ελπίζω
και κάθε στιγμή το
λαρύγγι μου
θα γεμίζω με ένα
φθόγγο,
με έναν ψίθυρο,
με ένα τραύλισμα,
με μια κραυγή που
θα μου λέει:
« **Μίλα !** »...

All you
need is
love...

Υποκλινόμαστε...

Τα καταφέραμε...
Μας ακούσατε...

Οι αγαπημένοι
εμπνευστές
μας

Είμαστε **ΟΜΑΔΑ**...
...φτάσαμε στο στόχο, μα κυρίως
καταχαρήκαμε το ταξίδι μας...

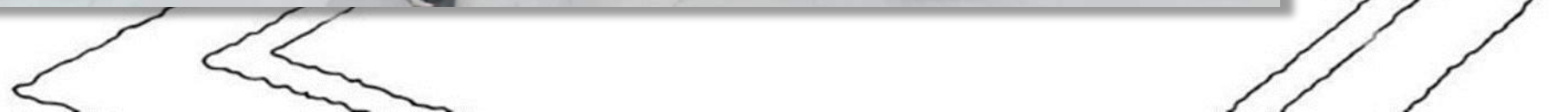
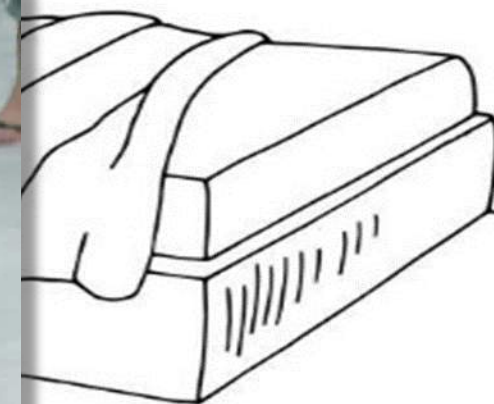
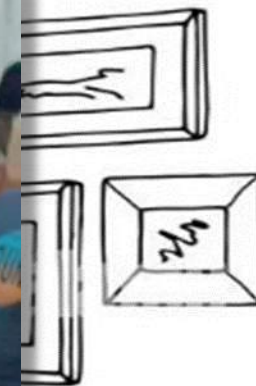

Οι μικροί καλλιτέχνες του
5ου Προτύπου Γυμνασίου
Χαλκίδας,
σας χαρίζουν το αληθινό
χαμόγελό τους !!!

ΚΑΛΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ !

Καμάρες
Ένα ισχυρό σύμβολο-τοπόσημο.

Το ρωμαϊκό υδραγωγείο,
γνωστό ως Καμάρες, βρίσκεται
στη βόρεια έξοδο της Χαλκίδας
στην περιφερειακή οδό, λίγες
εκατοντάδες μέτρα από το
5ο Πρότυπο Γυμνάσιο.
Αποτελούσε έργο μεταφοράς
νερού για την ύδρευση της
πόλης, το οποίο κατασκεύασαν
οι Ρωμαίοι και συνέχισαν οι
Ενετοί.

